

denne Bestemmelse og alligevel have sluttet Sagen, skal der være Adgang til, at Loven af 12. April 1889 § 77 kan ske Fyldest, og det sker paa den Maade, at Justitsministeriet kan genoptage Sagen. Saaledes er Forholdet, og der er vist derfor ingen Betænelighed ved at fratælde det paagældende Ændringsforslag, thi Sagen kan kun genoptages, hvis vedkommende Kriminalretsassessor begaar en Fejl. Det er ikke sket hidtil, men skulde det ske, maa der være Adgang til at træffe Afgørelse i Overensstemmelse med Lovens Udtryk.

I Udvalget blev der stillet et Spørgsmaal, der just ikke er blevet fremhævet under Forhandlingerne. Jeg blev af Udvalget anmodet om at fremkomme med Udtalelser angaaende Nødværgeretten. Det lod nemlig til, at den Opfattelse var noget udbredt, at man ikke havde Lov til at anvende det saakaldte yderste Nødværge, uden at en overhængende Fare for Liv, Helbred og Velfærd var konstateret, altsaa ikke uden at den, der udsatte en Person for Fare, ligefrem i Gerning fuldt ud havde konstateret sin Villie til at ville foretage et Angreb paa Liv, Helbred eller Velfærd. Jeg gjorde da i Udvalget gældende, at Loven efter min Formening ikke er at forstaa saaledes. Jeg mener, at Muligheden, Sandsynligheden kan jeg sige, for en Fare i saa Henseende er tilstrækkelig, og jeg kan i saa Henseende ogsaa henvise til Udtalelser, der findes i Tidsskrift for Retsvidenskab af den nuværende Justitiarius i Højesteret, hvor han bruger de samme Udtryk eller i hvert Fald lignende, nemlig at den mere ubestemmelige Fare var tilstrækkelig til at gribe til yderste Nødværge. I 1907 var der for Højesteret et Tilfælde, hvor det netop blev afgjort. Det var en Tjenestekar, der kom i Klammeri med Husbonden. Tjenestekarlen var beruset og teede sig saaledes, at han i Øjeblikket var farlig for sine Omgivelser. De fik ham til Jorden, og de pryglede ham, medens han laa der, men saa rejste han sig op og bad om Naade for sig, men umiddelbart efter gik han ind til en Medtjener, idet han raabte til denne: Giv mig en Kniv! og farer ind i Kamret og holder paa Døren, Husbonden iler hen for at forhindre, at han faar Kniven og gør Ulykker, han river Døren op, og Karlen falder forover og slaar sig, og uheldigvis faldt han paa en Sten, hvorved Øjet blev slaaet ud, og da han i Forvejen var blind paa det andet Øje, var det en frygtelig Ulykke, der ramte ham. Husbonden blev sat under Tiltale, men han

blev frifunden ved alle Instanser, og ved Højesteret netop med den Motivering, at det, han havde foretaget, var berettiget og hjemlet ved Nødværgereglerne. Altsaa dette, at man bliver udsat for et Angreb, berettiger til at bruge det egnede Forsvarsmiddel, man skal ikke udsætte sig for først at blive slaaet ned. Det er ikke saadan, at først, naar Voldsmanden har slaaet, og man maaske er ude af Stand dertil, har man Lov til at anvende det yderste Nødværgemiddel. Naar Faresituationen er der, har man virkelig Lov til at anvende det.

Jessen: Maa jeg begynde med at sige, at Ministerens Udtalelse angaaende Ændringsforslag Nr. 12 til § 13 glæder mig, idet han stillede sig sympatetisk overfor Tanken, der, som allerede nævnt, ogsaa tidligere har været fremme her i Tinget. Jeg blev ikke saa helt overbevist af den højtærede Ministers Argumenter mod Ændringsforslaget, men jeg kan i og for sig godt indrømme, at Bestemmelsen maaske, som den staar, er lidt for generel. Skal den udføres, vil det maaske være rigtigt at specialisere noget mere, over for hvilke enkelte Forbrydelser denne Formildelse kommer til Anvendelse, og da det maaske ved denne Lejlighed vil være vanskeligt at faa en saa indgaaende Drøftelse af de Tanker, der ligge til Grund for Forslaget, som ønskeligt vilde være, skal jeg følge Ministerens Henstilling og tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 12 til § 13 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Jessen: Ændringsforslag Nr. 15 til § 19 skal jeg tage tilbage uden videre Omtale efter den Anledning, den højtærede Minister har givet.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 15 til § 19 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Jessen: Derimod kan jeg ikke tjene den højtærede Minister i at tage Ændringsforslag Nr. 10 til § 11 tilbage. Jeg maa selvfølgelig udtale min Glæde over, at den i Loven staaende Bestemmelse aldrig er bleven anvendt, og det viser, at Pryglelovens Modstandere, der hævdede Unødvendigheden af at gaa til disse Be-